

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេដប

ដំណើរការ

Jeff Pippenger

2023-12-05

នៅក្នុងដានីយ៍លៃ ជំពូក១

ដានីយ៍លៃត្រូវបាននាំទៅក្នុងការជាប់ជាល្អលើយន្តវេយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ
ដល់យេស៊ូមានទាយទុកជាមុន ហើយគាត់បានបន្តគរងនូវរហូតដល់ឆ្នាំទីមួយនៃស្វីស។

ហើយដានីយ៍លៃបានបន្តគរងរហូតដល់ឆ្នាំទីមួយនៃស្កុតឡែនស្វីស។ ដានីយ៍លៃ ១:២១។

ដូច្នេះ ដានីយ៍លៃបានរស់កាត់តាមបុរេគតិសាស្ត្រទាំងមូលនៃការជាប់ជាល្អលើយន្តវេយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ រហូតដល់ព្រះរាជក្រឹត្យដល់អនុញ្ញាតឱ្យអ៊ីស្រាអែលបុរាណវិទ្យាប្រឡងទៅ
សុចាប់នានិងសុការឡើងវិញក្នុងយូសាឡិម។

នៅក្នុងឆ្នាំទីមួយនៃជ័យជំនះស្វីស ស្កុតឡែនតែម្តង
ដើម្បីឱ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដល់មានមកដោយមាត់យេស៊ូ បានសម្រេច
ព្រះយេស៊ូវបានរំកិលវិញ្ញាណរបស់ស្វីស ស្កុតឡែនតែម្តង
ឱ្យទ្រង់បុរាណវិទ្យាទាំងនគរបស់ទ្រង់ទាំងមូល ហើយក៏បានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់
ដោយថាៈ អស្ចារ្យ 1:1។

ដានីយ៍លៃ ដូច្នេះហើយ

គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃដំណើរការសាកលបងរបស់មនុស្សមួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់នាក់
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ហើយបន្តរហូតដល់ «ក្រឹត្យ»
ដែលសម្រាប់ការអំពាវនាវឱ្យចេញពីហាប៊ីឡូន។

ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយទៀតពីស្ថានសួគ៌ ដែលមានព្រះបន្ទូលថាៈ
«បុរាណវិទ្យារបស់យើងអើយ ចូរចេញពីនាងមក
ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណែកក្នុងអំពើហាបរបស់នាង
ហើយដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលរងគ្រោះកាចរបស់នាង។
ដូច្នេះអំពើហាបរបស់នាងបានឡើងដល់ស្ថានសួគ៌
ហើយព្រះបាននឹកចាំអំពើទុច្ចរិតរបស់នាងហើយ»។ វិវរណៈ 18:4, 5.

រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនៃការជាប់ជាល្អលើយន្តវេយៈពេល គឺជារយៈពេលនៃការសាកលបង

និងការបរិសុទ្ធសម្រាប់អ្នករបស់មួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់នាក់។ នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ
២០០១ រទេនាទីបីរបស់សាសនាអ៊ីស្រាអែលបានមកដល់។ ការនេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយអ្នក
នគរដ៏ទៃទទួលយកសេចក្តីពិតមូលដ្ឋានរបស់អាដុល្លែនីសម័យបុរាណនោះ។ រទេនាទីមួយ
និងរទេនាទីពីរ

ទាំងពីរត្រូវបានអនុវត្តស្របតាមកំណត់អត្តសញ្ញាណយ៉ាងត្រឹមត្រូវថាជាសាសនាអ៊ីស្រាអែល។
ទាំងនោះលើផ្ទាំងគំនូសតាងរបស់អ្នកស្រាវជ្រាវឆ្នាំ 1843 និងឆ្នាំ 1850 ដល់ Ellen
White បានគាំទ្រ ហើយដល់ត្រូវបានកំណត់ថាជាការសម្រេចបំពេញនៃហោហេតុ ជំពូក ២
នោះ សាសនាអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានកំណត់ថាជាគ្រូបង្រៀន និងទីបំរើមួយ។ គ្រូបង្រៀនក្រោយ
គឺជាគ្រូរទេនា។

ហើយខ្ញុំឮបានមើលឃើញ និងបានឮទេវតាមួយកំពុងហោះកាត់កណ្តាលមួយ
ដោយនិយាយដោយសំឡេងខ្លាំងថា រេនា រេនា រេនា
ដល់អ្នកសុំនាក់នោះលើផ្ទៃនៃដី ដោយព្យាយាមសំឡេងក្នុងផ្ទៃសង្វេងនៃទេវតាទាំងបី
ដែលនោះមិនទាន់ផ្តល់នូវឡើយ! វិវរណៈ 8:13។

បុរសនិមន្តមានក្បាលរេនាបី ហើយក្បាលរេនាទីមួយ និងទីពីរគឺជាសាសនាអ៊ីស្លាម
នោះវាសាមញ្ញណាស់ក្នុងការសុំគាល់ថា ក្បាលរេនាទីបីគឺជាសាសនាអ៊ីស្លាមផងដែរ។
ជាតម្រូវនៃមិត្តភាពសញ្ញាដែលបង្ហាញសាសនាអ៊ីស្លាមជាក្បាលរេនា
គឺការត្រូវបានបង្កើតរបស់ពួកវា
ហើយបន្ទាប់មកនោះពេលដែលពួកវាត្រូវបានដោះលែង។ ស៊ីស្ទូរីវ៉ាយក៍
កំណត់អត្តសញ្ញាណខ្យល់ទាំងបួនក្នុង វិវរណៈ ៧ ថាជា «សេះដៃខឹងសម្បហរ»
ដែលកំពុងស្វែងរក «រួចផុតចេញ» ហើយ «នាំមកនូវសេចក្តីសុំលាប»
និងការបំផ្លិចបំផ្លាញ» នៅក្នុងដានរបស់វា។

«ទេវតាទាំងឡាយកំពុងកាន់ទប់ខ្យល់ទាំងបួន
ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយសេះកាចសាហាវមួយ កំពុងស្វែងរកបូកឱ្យរួច
ហើយសុទ្ធតែលក់លើផ្ទៃនៃដីទាំងមូល ដោយនាំមកនូវសេចក្តីវិនាស
និងសេចក្តីសុំលាបនៅតាមផ្ទៃរបស់វា។

«តើយើងនឹងដកេលកំណើតលើផ្ទៃដីបំផុតនៃលោកអស់កល្បជានិច្ចឬ?
តើយើងនឹងស្ថិតក្នុងស្ថានភាព គ្រឿងកំ និងសុំលាបឬ? ឱ
សូមឱ្យនោះក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើងមានព្រះវិញ្ញាណ និងដង្ហើមរបស់ព្រះ
ដែលបានផ្តល់ចូលក្នុងរាងកាយរបស់ទ្រង់
ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចឈរឡើងលើដីដែលរបស់ខ្លួន ហើយមានជីវិត។
យើងត្រូវការមើលឃើញថា ផ្ទៃនោះចង់អង្វៀត ហើយទ្រង់នោះក៏តូចចង់អង្វៀត។
ប៉ុន្តែ នៅពេលយើងផ្តល់កាត់ទ្រង់ចង់អង្វៀតនោះ
ភាពទូលំទូលាយរបស់វាគឺមានព្រះនៃឡើយ»។ Manuscript Releases, volume 20, 217.

ទេវតាទាំងបួន ដែលកំពុងទប់ស្កាត់ខ្យល់ទាំងបួន កំពុងទប់ស្កាត់ «សេះដៃកាចសាហាវ»
នៃនាយព្រះគម្ពីរ ដែលបង្កើតឱ្យមានមរណភាព និងការបំផ្លិចបំផ្លាញ។
នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីបួន ដែលនោះទីនោះបានកំណត់អត្តសញ្ញាណក្បាលរេនាទីមួយ
និងទីពីរ មានសុច្ឆន្ទៈអង្គដែលត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ។
ព្រះអង្គត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងវិវរណៈ «៩:១១»។

ហើយពួកវាមានសុច្ឆន្ទៈអង្គគ្រប់គ្រងលើពួកវា គឺជាទេវតានៃឈ្មោះត្រកាល
ដែលឈ្មោះរបស់គាត់ជាភាសាហេប្រឺគី អាហ្សេន ប៉ុន្តែគឺជាភាសាក្រិក
គាត់មានឈ្មោះថា អាប៉ូលូលីយ៉ូន។ ដោយសារតែទ្រង់គ្រប់គ្រងលើពួកវា។ វិវរណៈ ៩:១១។

ឈ្មោះ ហើយដូចនេះក៏ជាលក្ខខណៈរបស់សុច្ឆន្ទៈសាសនាសុំលាបផងដែរ គឺ Abaddon
ជាភាសាហេប្រឺគី និង Apollyon ជាភាសាក្រិក។ ទាំងក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់
និងសញ្ញាថ្មី ដែលកំណត់ដោយភាសាហេប្រឺគី និងភាសាក្រិក
លក្ខខណៈរបស់សាសនាសុំលាបត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងនិយមន័យនៃឈ្មោះទាំងពីរនេះ។
ក្នុងពាក្យទាំងពីរ និយមន័យគឺ "សេចក្តីសុំលាប និងសេចក្តីវិនាស"។ បងស៊ី White
មានបុរសសន្និដ្ឋានថា "សេះខឹងក្រវាច" ដែលទេវតាទាំងបួនកំពុងទប់ឃាត់
ខណៈពេលដែលមួយសន្ទុះបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់កំពុងត្រូវបានបោះតុរា

កំពុងស្រង់រកការរួចផុត ហើយនាំមកនូវ "សចេកុដីសុលាប់ និងសចេកុដីវិនាស"
តាមផ្លូវរបស់វា។

សចេកុគឺយោងដំបូងបំផុតនៃកុនុងព្រះគម្ពីរដដែលដល់ទៅលើសុលាម គឺអីស្មាអលៃ
ជាបិតារបស់ពួកអូសកដដែលកាន់ខ្ជាប់សាសនាសុលាម។

នៅក្នុងសចេកុគឺយោងដំបូងនោះ គាត់ត្រូវបានកំណត់ថាជាមនុស្សសព្វវៃ
ហើយពាក្យដដែលមានបកប្រែថា «ព្រៃ» មានន័យថា «លាព្រៃអែវ៉ាប់»។

សចេកុគឺយោងទំនាយដំបូងដដែលដល់ទៅលើសុលាម គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃពូជសៈ
ហើយសៈគឺជាប្រដាល់អូសកត្រូវសត្វរាយបានប្រើដើម្បីបង្ហាញសុលាមនៃទេវនាទីមួយ
និងទីពីរ នៅលើផ្ទាំងគំនូរបរិសុទ្ធទាំងពីរ។ ខ្យល់ទាំងបួននៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ

ជំពូកទីប្រាំពីរ ត្រូវបានទប់ឱ្យនៅស្ងៀម ឬ «រាវងទុក»

រហូតទាល់តែព្រះទ្រង់បោះត្រាលើសុគតរបស់ទ្រង់។

ដំណើរការបោះត្រានៃមួយសន្លឹកប្រដាល់ពាន់នាក់ ក៏ជាដំណើរការសាកល្បង
និងដំណើរការបន្តសុទ្ធជាផងដែរ។

ឧទាហរណ៍ទំនាយទាំងអស់នេះ

ត្រូវបានកំណត់ដោយការជាប់យ៉ូដនាគតិដានីយ៍ដដែលអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ
ដោយចាប់ផ្តើមពីយូហ្គេស្លាវីយ៉ា ដដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃការប្រឆាំងអំណាចដល់សារទីមួយ
រហូតដល់ «ព្រះរាជក្រឹត្យ» ដដែលហៅបុរស និងស្ត្រីឱ្យចេញពីហាប៊ីឡូន។ ការទប់ស្កាត់
ហើយបន្ទាប់មកការដោះលែងសាសនាសុលាម
គឺជាលក្ខខណៈទំនាយមួយនៃសាសនាសុលាម
ក្នុងនាមជានិមិត្តសញ្ញានៃទំនាយព្រះគម្ពីរ។

នៅពេលដែលគេហៅពួកវាថា «ខ្យល់ទាំងបួន» ពួកវាត្រូវបានទប់ស្កាត់
ខណៈដែលអូសកបម្រើរបស់ព្រះកំពុងត្រូវបានបោះត្រា។ នៅដើមនៃទេវនាទីពីរ
ក្នុងព្យាករណ៍អំពីពេលវេលាចំនួន បីរយក្រៅសិបមួយឆ្នាំ និងដប់ប្រាំបួន
ដដែលមានសម្រេចនៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 ទេវតាប្អូនប
ដដែលកំណត់ឱ្យសាសនាសុលាមនៃទេវនាទីពីរ ត្រូវបាន «ដោះលែង»។
នៅថ្ងៃបញ្ចប់នៃព្យាករណ៍ នោះ ពួកវាត្រូវបាន «រឹតតុបិត»។

ទូលនៃទេវតាទីប្រាំមួយ ដដែលកាន់ត្រង្គៈ «ចូរដោះលែងទេវតាទាំងបួន
ដដែលត្រូវបានចងនៅទន្លេជ័យបុរាណ»។

ហើយទេវតាទាំងបួននោះក៏ត្រូវបានដោះលែង

ជាអូសកដដែលត្រូវបានគ្រឿងទុកសម្រាប់មួយម៉ោង មួយថ្ងៃ មួយខែ និងមួយឆ្នាំ
ដើម្បីសម្លាប់មនុស្សមួយភាគបី។ វិវរណៈ ៩:១៤, ១៥

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

សាវដំបូងក្នុងបុរេត្តិសាស្ត្ររបស់មួយរយស័ក្តិប្រដាល់ ត្រូវបានផុតពីអំណាចឡើង
នៅពេលអីស្មាអលៃនៃទេវនាទីបី ត្រូវបាន «ដោះលែង»។ ប៉ុន្តែតែត្រូវបាន «រាវង» ភូមាមៗ។
បងស៊ី White ពន្យល់អំពីមូលហេតុដែលការនេះបានកើតឡើង ប៉ុន្តែតែជាមុនសិន
យើងគួរចងចាំថា

គោលបំណងរបស់អីស្មាអលៃក្នុងការយោងតាមព្រះគម្ពីរលើកដំបូងរបស់វា

គឺដើម្បីផ្តើមឱ្យប្រជាជាតិទាំងឡាយខឹងសម្បា

ពីព្រោះដល់អីស្មាអលៃនឹងទាស់បុរាណនឹងមនុស្សគ្រប់រូប

ហើយដដែលមនុស្សគ្រប់រូបនឹងទាស់ប្រឆាំងនឹងអីស្លាម។

ទេវតានៃព្រះអម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលដល់នាងថា៖ «ម៉ឺលី អ្នកកំពុងមានផ្ទៃពោះ ហើយនឹងសម្បាលបានកូនបុរសម្នាក់ ហើយអ្នកគួរដាក់ឈ្មោះថា អ៊ីស្លាម ព្រោះព្រះអម្ចាស់បានឮអំពីទុក្ខទេវតារបស់អ្នក។ ហើយគាត់នឹងជាមនុស្សស្រស់ស្អាត ដដែលគាត់នឹងទាស់នឹងមនុស្សគ្រប់រូប ហើយដដែលមនុស្សគ្រប់រូបនឹងទាស់នឹងគាត់ ហើយគាត់នឹងរស់នៅចំពោះមុខបងប្អូនរបស់គាត់ទាំងអស់»។ លោកុបុបតុគី 16:11, 12។

គោលបំណងនៃសាសនាស្ថាបនាសុលាមក្នុងពាក្យទំនាយព្រះគម្ពីរ គឺដើម្បីបង្កើនបង្កើនគ្រប់គ្រងជាតិសាសន៍ទាំងអស់ឲ្យប្រឆាំងនឹងសាសនាសុលាម មុនពេលអង្គការសហប្រជាជាតិបង្កើតកំហឹងរបស់ពួកគេលើអ្នកកាន់ថ្មស្បែកស្រព្វ។ នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ មនុស្សគ្រប់រូបដដែលយល់ថា 9/11 ជាសញ្ញាសម្គាល់នៃការចាប់ផ្តើមនៃការកើតឡើងនៃសាធារណជនវិញនៃដប់ពីរគតិការណ៍របស់ពួកមីលីយ៉ា បានក្លាយជាដូចជា «ដានីយ៍លែ» នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបាននាំទៅក្នុងហាប៊ីឡូនអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ។ យោងតាមបង្ហាញអំពីការចាប់ផ្តើមនៃដំណើរការសាកល្បងនោះ ហើយសាសនាសុលាមនៃទេវតាទីបី ក៏ត្រូវបានដោះលែងនៅពេលនោះ ប៉ុន្តែត្រូវបានទប់ស្កាត់ក្នុងរយៈពេល ដើម្បីឲ្យព្រះអាចបោះត្រាលើបុរាណសុត្ររបស់ទ្រង់។

«ទស្សនៈនេះត្រូវបានប្រទាននៅឆ្នាំ 1847 នៅពេលដែលមានតែបងប្អូនអាដរនេតិចតួចប៉ុណ្ណោះដែលកំពុងរកស៊ីសាច់ស្បែកស្រព្វ ហើយក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនេះ ក៏មានតែប៉ុន្មាននាក់ប៉ុណ្ណោះដែលយល់ថា ការរកស៊ីសាច់ស្បែកនេះមានសារៈសំខាន់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីគូសបន្ទាត់ខណ្ឌខ្មែររវាងបុរាណសុត្ររបស់ព្រះ និងអ្នកមិនជឿ។ ឥឡូវនេះ ការសម្រេចនៃទស្សនៈនេះកំពុងចាប់ផ្តើមត្រូវបានឃើញ។ “ការចាប់ផ្តើមនៃគ្រោលហោតនោះ” ដដែលបានរៀបរាប់នៅទីនេះ មិនសំដៅទៅលើពេលវេលាដែលគ្រោះកាចនាចាចចាប់ផ្តើមត្រូវបានចាក់ចេញនោះទេ ប៉ុន្តែសំដៅទៅលើរយៈពេលខ្លីមួយមុនពេលគ្រោះទាំងនោះត្រូវបានចាក់ចេញ ខណៈដែលព្រះគ្រីស្ទគង់នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ។ នៅពេលនោះ ខណៈដែលកិច្ចការនៃចេក្រីស៊ីស្ទគ្រោះកំពុងបិទបញ្ចប់ សេចក្តីរំលោភនឹងកំពុងមកលើផែនដី ហើយបណ្តាបុរាណសុត្រនឹងខឹងសម្បា ប៉ុន្តែត្រូវបានទប់ស្កាត់ឲ្យនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង ដើម្បីកុំឲ្យរាងកាយរបស់ទេវតាទីបី។ នៅពេលនោះ “ភូមិរៀងចុងក្រោយ” ឬការស្រស់ស្អាតដែលមកពីគុតមានរបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងមកដល់ ដើម្បីប្រទានអំណាចដល់ស្រ្តីដើម្បីដើរតួនាទីរបស់ទេវតាទីបី និងរៀបចំពួកបរិសុទ្ធឲ្យអាចឈរមកក្នុងអំឡុងពេលដែលគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរត្រូវបានចាក់ចេញ»។ Early Writings, 85.

រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំរបស់ដានីយ៍លែបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 នៅពេលដែលសាសនាសុលាមត្រូវបានលែងឲ្យចេញ ហើយបានផ្ទេរឲ្យបណ្តាជាតិសាសនាសុលាម ដោយរាយការណ៍យ៉ាងហ្មត់ចត់ និងដោយមិនបានរំពឹងទុកទៅលើសក្តិសិទ្ធិធម្មតាផែនដី ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 13។ បន្ទាប់មក សាសនាសុលាមត្រូវបានទប់ស្កាត់ ដើម្បីឲ្យការងាររបស់ទេវតាទីបីអាចត្រូវបានបញ្ចប់។ ការងាររបស់ទេវតាទីបី

គឺជាការបោះត្រាលើបុរាណជាជនរបស់ព្រះ

ហើយនូវពេលវេលាដ៏វិសេសនោះបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 នោះ គ្រលៀងចុងក្រោយក៏បានចាប់ផ្តើម “ប្រោះ”។ ដានីយ៍លែ ជំពូក 1 កំពុងបង្ហាញអំពីដំណើរការសាកល្បងនៃមនុស្សមួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់នាក់ ដោយចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ហើយបន្តរហូតដល់ “សំឡេង” ទីពីរ នៃវិវរណៈ ជំពូក 18 ហៅហ្វូងច្រៀងដទៃទៀតរបស់ព្រះឲ្យចេញពីហាប៊ីឡូន។ ដូច្នេះ ដានីយ៍លែតំណាងឲ្យបុរាណជាជនមួយក្រុម ដល់ឥឡូវនេះស្ថិតនៅក្នុងការជាប់ឃុំខាងវិញ្ញាណ រហូតដល់ចុងបញ្ចប់ជាទីបំផុតនៃដំណើរការសាកល្បង។ ការបញ្ចប់នេះពេលវេលាសាកល្បងនៅក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក 1 ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ថាជា “ចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ”។

ឥឡូវនេះ ដល់ចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃដែលស្ថិតចេញមានបន្ទូលឲ្យនាំពួកគេចូលមក នោះមេពួកខាន់ស្កាលានាំពួកគេចូលមកនៅចំពោះព្រះភក្ត្រនៃប្លែកនៃសោ។ ហើយស្ថិតចេញមានបន្ទូលជាមួយពួកគេ; ហើយក្នុងចំណោមពួកគេទាំងអស់ មិនយូរឡើយមានអ្នកណាដូចដានីយ៍លែ ហាណានា មីសាអ៊ែល និងអាសារីយ៉ា ឡើយ ដូច្នេះពួកគេបានឈរនៅចំពោះស្ថិតចេញ។ ហើយក្នុងគ្រប់កិច្ចការនៃបុរាណ រឿងនិងការយល់ដឹង ដល់ស្ថិតចេញពួកគេ នោះទ្រង់បានយល់ឃើញថា ពួកគេល្មើសបំផ្លាញជាងពួកមនុស្សអាក្រក់ និងពួកហោរាសាស្ត្រទាំងអស់ ដល់នៅក្នុងរាជធានីរបស់ទ្រង់ទាំងមូល ដប់ដង។ ដានីយ៍លែ ១:១៨-២០។

ការសាកល្បងទីបី ដល់តំណាងឲ្យសញ្ញាសាកល្បងព្យាករណ៍មួយសម្រាប់ដានីយ៍លែ និងបុរសដ៏មានគុណធម៌ទាំងបី គឺនៅពេលពួកគេត្រូវបាននិម្មិតដោយដោយនៃប្លែកនៃសោ ហើយត្រូវបានរកឃើញថា «ល្មើសបំផ្លាញជាងអ្នកមនុស្សអាក្រក់ និងអ្នកទទួលបានសេចក្តីជោគជ័យទាំងអស់ដល់មាននៅក្នុងអាណាចក្រទាំងមូលរបស់ព្រះអង្គ ដប់ដង»។ ការសាកល្បងទីបីត្រូវបានតំណាងដោយការជំនុំជម្រះ ហើយការជំនុំជម្រះនោះបានកើតឡើងនៅ «ចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ»។ នៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លែ «ចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ» គឺជាកន្លែងដែលដានីយ៍លែឈរនៅក្នុងភាគរបស់គាត់។

«មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានបរិសុទ្ធ ហើយត្រូវបានផ្ទុះឲ្យយល់ និងត្រូវបានសាកល្បង; ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអាក្រក់ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់នឹងយល់ឡើយ; ប៉ុន្តែអ្នកមានបុរាណនឹងយល់.... មានព្រះពរដល់អ្នកដល់រង់ចាំ ហើយមកដល់មួយពាន់បីរយសាមសិបប្រាំបួន។ ប៉ុន្តែអ្នកវិញ (ដានីយ៍លែ) ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នករហូតដល់ទីបញ្ចប់មកដល់; ដុបិតអ្នកនឹងសម្រាក ហើយឈរនៅក្នុងចំណែករបស់អ្នក នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ»។

«ដល់ពេលហើយសម្រាប់ដានីយ៍លែឈរនៅក្នុងចំណែករបស់គាត់។ ដល់ពេលហើយសម្រាប់ពន្លឺដល់មានបុរាណដល់គាត់ឲ្យទៅដល់ពិភពលោក ដូចដល់មិនផ្តាច់មានពីមុនមក។ បុរសនិប្រើអស់អ្នកដល់ព្រះអម្ចាស់បានបុរាណអ្វីៗជាច្រើនយ៉ាងដល់ពួកគេ នឹងដើរក្នុងពន្លឺ នោះចំណេះដឹងរបស់ពួកគេអំពីព្រះគ្រីស្ទ និងអំពីទំនាយដល់ទាក់ទងនឹងព្រះអង្គ នឹងត្រូវបានបង្កើនឡើងយ៉ាងខ្ពស់ ខណៈពេលដែលពួកគេកាន់តែខិតជិតដល់ទីបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃដីនេះ»។ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1174.

បងស៊ីវិល វ៉ាយត៍ កំណត់អត្តសញ្ញាណ «ចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ»
ដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងដំណើរការនៃការសម្ភាសន៍បរិសុទ្ធក្នុងខនីប្រទេសនៃ
ជំពូកដប់ពីរ។ ជាញឹកញាប់ នាងប្រើខនីប្រទេស ជាមួយនឹងពាក្យក្នុងខនីប្រទេស
«ចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ»។

«មនុស្សជាច្រើននឹងគួរឱ្យមានបរិសុទ្ធមួយ ហើយគួរឱ្យមានផ្លូវឱ្យស
ហើយគួរឱ្យមានសាកល្បង; ប៉ុន្តែ មនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់;
ហើយគុណនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់នឹងយល់ឡើយ; ប៉ុន្តែ
មនុស្សមានបុរាណនឹងយល់... មានពហុវិធី អ្នកដទៃទៀត
ហើយមកដល់មួយពាន់បីរយសាមសិបបួនប្រាំបួន ប៉ុន្តែ ចូរអ្នក (ដានីយ៉ែល)
ទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នករហូតដល់បញ្ចប់មកដល់: ដុបិក អ្នកនឹងសម្រាក
ហើយនឹងឈរនៅក្នុងចំណែករបស់អ្នក នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ»។

«ដានីយ៉ែល សព្វថ្ងៃនៃកំពុងឈរនៅក្នុងចំណែករបស់គាត់
ហើយយើងគួរឱ្យផ្ដល់ទឹកក្នុងដៃឱ្យគាត់និយាយទៅកាន់បុរាណជន។
សាររបស់យើងគួរតែចេញទៅដូចជាចង្កៀងដល់កំពុងនេះ។ "នៅគុណនោះ មីកាអែល
នាយកជំនួយឈរសម្រាប់កូនចៅនៃប្រជាជនរបស់អ្នក នឹងឈរឡើង
ហើយនឹងមានគុណទុក្ខខ្លះៗទៀត ដូចជាមិនដឹងមានឡើយ
តាំងពីមានជាតិសាសន៍មករហូតដល់គុណនោះ ហើយនៅគុណនោះ
បុរាណជនរបស់អ្នកនឹងគួរឱ្យមានរងនោះ
គឺគ្រប់គុណនៃគួរឱ្យមានរក្សាឱ្យបានសរសេរទុកក្នុងសៀវភៅ។
ហើយមានមនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមអ្នកដទៃដែលកំពុងនៅក្នុងផ្ទះ
នឹងភ្ញាក់ឡើង ខ្លះទៅកាន់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច
ហើយខ្លះទៅកាន់សេចក្ដីអម្បាញ់ និងការមើលងាយអស់កល្បជានិច្ច។
ហើយអស់អ្នកដទៃមានបុរាណ នឹងភ្ញាក់ដឹងថាដូចជាពន្លឺផ្ទៃមែឃ
ហើយអស់អ្នកដទៃនាំមនុស្សជាច្រើនឱ្យទៅរកសេចក្ដីសុចរិត និងដូចជាផ្កាយ
អស់កល្បជានិច្ចតទៅ។"

ពាក្យទាំងនេះបង្ហាញអំពីកិច្ចការដ៏ល្អយើងគួរឱ្យជឿជាក់នៅក្នុងថ្ងៃក្រោយទាំង
នេះ។ យើងមិនទាន់ភ្ញាក់រឭកសូម្បីតែពាក់កណ្តាលផង។ យើងមិនមានអំណាចដល់
ហេតុសម្រាប់ការជឿជាក់កិច្ចការដ៏ល្អគួរឱ្យជឿជាក់នោះទេ។
យើងគួរតែចូលមកក្នុងជីវិត ចូលមកក្នុងសាមគ្គីភាព។ ឥឡូវនេះ
គ្រឹះមណ្ឌលនេះហើយ យើងគួរតែឈរនៅក្នុងជំហាននោះ ដល់ការប្រើចិត្ត
និងការអភ័យទោស នឹងក្លាយជាលក្ខណៈសំខាន់ដល់ចេតនាច្បាស់លាស់
មិនគួរឱ្យមានការឈ្ងល់នោះប្រាកដគ្រប់គ្នាឡើយ។ វាជាការល្អណាស់ដែលយើងក្នុងការចូលរួមជាមួយ
យសាតាំងក្នុងកិច្ចការរបស់វានៃការជឿជាក់ក្នុងមនុស្សខ្មៅ។
វាជាការល្អណាស់ដែលយើងក្នុងការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះវិញ្ញាណបញ្ញានោះ
និងសេចក្ដីបង្កើនរបស់អារក្ស។

«ខ្ញុំគួរឱ្យមានបង្គាប់ឱ្យនិយាយថា នៅពេលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានភាសា
និងពាក្យសម្ដី នោះយើងនឹងយល់ការងារមួយគួរឱ្យមានបុរាណភាពនិងការដ៏
ល្អប្រសើរគួរឱ្យគិតនៅថ្ងៃប្រែប្រួលទីហសិប។
អ្នកតំណាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងបំពេញការងារដោយបុរាណភាព និងការយល់ដឹង។
នឹងមិនមានមនុស្សម្នាក់នៅទីនេះ ហើយម្នាក់ទៀតនៅទីនោះ
ដល់សុភវង្សក៏ដូចជា និងរូបនោះឡើយ។»

«មុនពេលព្រះបន្ទូលក្រិក្យនោះចេញមក,
មុនពេលថ្ងៃនៃនោះកន្លងផុតទៅដូចជាអង្គការ,
មុនពេលសេចក្តីកំហឹងដ៏សាហាវរបស់ព្រះអម្ចាស់មកលើអ្នករាល់គ្នា,
មុនពេលថ្ងៃនៃសេចក្តីកំហឹងរបស់ព្រះអម្ចាស់មកលើអ្នករាល់គ្នា,
ចូរស្តាប់រឿងព្រះអម្ចាស់, អស់អ្នកសុភាពរាបសាទាំងអស់នៃលើផែនដី,
ដល់ឋានបុរីវិញ្ញាណសេចក្តីយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់; ចូរស្តាប់រឿងសេចក្តីសុចរិត,
ចូរស្តាប់រឿងភាពសុភាពរាបសា: បុរាណជាអ្នករាល់គ្នានឹងគួរឲ្យមានលក់ទុកនៃក្នុងថ្ងៃ
នៃសេចក្តីកំហឹងរបស់ព្រះអម្ចាស់»។ Australian Union Conference Record, March
11, 1907.

ការបោះត្រានៃមនុស្សសម្បជននៃប្អូនមីនប្អូនពាន់ ដល់គួរឲ្យមានគំណាងដោយការជាប់ជាល្អល
យើងរបស់ដានីយ៉ែលនៃនោះហើយឡូនអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ នោះ
គួរឲ្យមានគំណាងនៃក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូក ១២ និងខ ១០។ ខនមានសញ្ញាសម្គាល់នៃ
«សេចក្តីពិត» ពីព្រោះវាបញ្ជាក់អំពីបីជំហាន ដល់ជាលក្ខណៈពិសេសពែកុយហាប៊ើរ
«សេចក្តីពិត»។ មនុស្សជាច្រើននឹងគួរឲ្យមានសម្ភាសនា ផ្ទៃលើផ្ទៃស
ហើយបន្ទាប់មកគួរឲ្យមានសាកល្បង។ ដានីយ៉ែល
និងមនុស្សមានគុណទាំងបីគួរឲ្យមានសម្ភាសនាដោយការក្តោតខុលចំពោះនៃក្នុងជំពូក ១
ពីព្រោះពួកគេមានគំនិតមិនបរិភោគអាហាររបស់ហើយឡូន។ បន្ទាប់មក
ពួកគេមានបង្ហាញមុខមាត់ដល់គួរឲ្យមានផ្ទៃលើផ្ទៃល្អអប្បសរសើរ
និងធ្លាក់ជាអ្នកទាំងឡាយដល់ឋានបរិភោគអាហាររបស់ហើយឡូន។
មុខមាត់របស់ពួកគេគឺជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដល់ជាសម្បជនរៀបរាប់ពាក់ព័ន្ធ។
បន្ទាប់មក ពួកគេគួរឲ្យមានសាកល្បង
នៃពេលដល់ពួកគេចូលទៅក្នុងការជំនុំជម្រះរបស់និប្បិកុសសោរ
នៃថ្ងៃបញ្ចប់នៃថ្ងៃនៃនោះ។

នោះ «ថ្ងៃបញ្ចប់នៃថ្ងៃនៃនោះ» នៅពេលដល់ ដានីយ៉ែល ឈរ «ក្នុងចំណែករបស់គាត់»
«ចំណេះដឹងអំពីព្រះគ្រីស្ទ និងទំនាយទាំងឡាយដល់ទាក់ទងនឹងទ្រង់
នឹងគួរឲ្យមានបង្កើនឡើងយ៉ាងខ្ពស់» សម្រាប់បុរាណនៃរបស់ព្រះ។ និប្បិកុសសោរ
មានកត់សម្គាល់ថា ក្នុង «គ្រប់កិច្ចការនៃបុរាណ និងការយល់ដឹង» ដានីយ៉ែល
និងយុវជនឆ្លងមីទាំងបី គួរឲ្យមាន «រក្សាវិញ» ថា «លុះអប្បសរសើរជាងដប់ដង»
ជាងពួកគេមនុស្សភាគម
និងពួកហោរាសាស្ត្រទាំងអស់ដល់មាននៃក្នុងអាណាចក្រទាំងមូលរបស់គាត់។

ដានីយ៉ែល ជំពូកទីមួយ កំពុងបង្ហាញពីបទពិសោធន៍របស់មនុស្សសម្បជននៃប្អូនមីនប្អូនពាន់
ដល់គួរឲ្យមានកាត់ដំណើរនៃការសាកល្បងបីជំហាន។ ដោយអធិប្បាយអំពីដំណើរនោះ បងស៊ីរី
វ៉ាយត៍ មានបុរាណសន្និដ្ឋានថា: «ពាក្យទាំងនេះបង្ហាញនូវកិច្ចការដល់យើងគួរឲ្យផ្អែកលើក្នុង
ថ្ងៃថ្ងៃក្រោយទាំងនេះ។ យើងមិនទាន់ភ្ញាក់ឡើងសូម្បីតែពាក់កណ្តាលផង។
យើងគ្មានអំណាចដល់ជាច្រើនសម្រាប់ការបំពេញកិច្ចការដល់គួរឲ្យតម្កល់នោះទេ។
យើងគួរតែចូលមកក្នុងជីវិត ចូលមកក្នុងសាមគ្គីភាព។ ឥឡូវនេះ គឺឥឡូវនេះហើយ
យើងគួរតែឈរនៅក្នុងសុចរិតភាពនោះ ដល់ការប្រើចិត្ត និងការអត់ទោស
នឹងកុលាយជាលក្ខណៈដល់ចេញចោលនៃកិច្ចការរបស់យើង។
មិនគួរឲ្យមានការឈ្លោះប្រកែកគ្នាឡើយ»។

«នៃពេលព្រះឡង់បុរាណកិច្ចការពិសេសមួយឲ្យមនុស្សសណ្តមុនាក់ផ្សេងៗ
គាត់ត្រូវឈរនៅក្នុងចំណែក និងកន្លងរវាងខ្លួន ដូចជាដានីយ៍លែងធុរៈ
គឺត្រូវមុខខ្លួនឆ្លងជាសុរចេន៍មុបីបីឆ្នាំនឹងការហៅរបស់ព្រះ
ត្រូវមុខខ្លួនឆ្លងជាសុរចេន៍មុបីបីបំពេញព្រះបំណងរបស់ឡង់»។ Manuscript Releases,
volume 6, 108.

នៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ដោយការបញ្ជូននៃ ដានីយ៉ែល ជំពូក ៨ ខ ១៤ សៀវភៅដានីយ៉ែលបានឈរមុខក្នុងក្រុងនៃក្រុងចំណែករបស់វា។ ឆ្នាំ ១៨៤៨ និង ឆ្នាំ ១៨៤៤ គឺជាការបញ្ចប់នៃចេក្រីក្រដ៏ធំមួយ និងទីពឹង ហេតុដូច្នេះហើយបានជាសម្ភាសន៍ការបញ្ចប់នៃ «បុរាណវិទ្យា»។ «ចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងនោះ» នៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៉ែល ជានិមិត្តរូបនៃការបញ្ចប់នៃការជាប់ជាល្បីល្បាញ ដល់ការបាត់បង់ដោយ «បុរាណវិទ្យា»។ នៅក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក ៤ នៃប្រែក្រមស្រាវជ្រាវនៃដូចជាសត្វ ខណៈដែល «បុរាណវិទ្យា» បានកន្លងផុតពីគាត់។ នៅ «ចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងនោះ» រាជ្យ និងបុរាណវិទ្យាសម្រាប់គាត់ ត្រូវបានស្រាវជ្រាវដ៏រឹងមាំ។

ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងនោះ ខ្ញុំគឺនិប្បក្រមស្រាវ
បានលើកក្នុងកែប្រែរបស់ខ្ញុំឡើងទៅស្ថានសួគ៌
ហើយបុរាណវិទ្យាដ៏រស់របស់ខ្ញុំបានវិវត្តឡើងមកដល់ខ្ញុំវិញ
ហើយខ្ញុំបានថ្វាយពរដល់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ហើយខ្ញុំបានសរសើរ
និងលើកកិត្តិយសដល់ព្រះអង្គដែលមានព្រះជន្មមរសនៃអស់កល្បជានិច្ច
ដល់អំណាចគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះអង្គជាអំណាចគ្រប់គ្រងដ៏អស់កល្បជានិច្ច
ហើយនគរបស់ព្រះអង្គស្ថិតនៅលើផ្ទៃដីនៃមួយទ្វីបនៃមួយទ្វីប
ហើយអស់ទាំងអនុកស្សក្នុងនៃដីត្រូវបានរាប់ទុកថាមានអ្វីសោះឡើយ
ហើយព្រះអង្គផ្ទុយនឹងការប្រកាសរបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងពួកពលបរិវារនៃស្ថានសួគ៌
និងក្នុងចំណោមអនុកស្សក្នុងនៃដី
ហើយគ្មានអនុកស្សណាមួយដែលព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ ឬទូលស្នូលព្រះអង្គថា
គឺព្រះអង្គកំពុងផ្ទុយនឹងអ្វីទេ។ នៅពេលនោះដដែល
សតិបញ្ញារបស់ខ្ញុំបានវិវត្តឡើងមកដល់ខ្ញុំវិញ ហើយដើម្បីបំភ្លឺអន្លើនៃគំនិតរបស់ខ្ញុំ
កិត្តិយស និងភាពរុងរឿងរបស់ខ្ញុំបានវិវត្តឡើងមកដល់ខ្ញុំវិញ ហើយអនុកស្សកុសា
និងអភិបាលរបស់ខ្ញុំបានមកស្រុះស្រួលខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំត្រូវបានតាំងឲ្យមាំមួននៅក្នុងនគរបស់ខ្ញុំ
ហើយសិរីមហិមាដ៏បុរសវិលលើសលប់ត្រូវបានបន្តថែមមកដល់ខ្ញុំ។ ដានីយ៉ែល ៤:៣៤-៣៦។

ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានោះគួររាប់បញ្ចូលសម្រាប់ស្ថានសួគ៌នៃស៊ីបប្អូនពាន់នាក់
ត្រូវបានគំរាងថាជា «ចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ» ហើយដូច្នេះ
វាក៏គំរាងឲ្យការបញ្ចប់ជានិមិត្តរូបនៃ «ចិត្តសិបឆ្នាំ» និងផងដែរនៃ «បុរាណវិទ្យា»។
នៅពេលនោះ «ការប្រើចិត្ត និងការអត់ទោស» នឹងជាលក្ខខណៈសម្ភាសន៍ដល់គំរាងឲ្យ
កិច្ចការរបស់អស់អនុកស្សដែលព្រះសុលាបន៍នៃលើផ្ទៃដីនៃស្ថានសួគ៌ផ្ទុយនឹងអ្វី
សង្កត់សម្លាប់ទាំងឡាយ។

លក្ខខណៈដដែលអាចមើលឃើញបាននៃកិច្ចការប្រើចិត្តរបស់អនុកស្សសម្រាប់ស៊ីបប្អូន
ពាន់ ត្រូវបានគំរាងនៅក្នុងអសេគោល ជំពូក ៩ ថាជា «ការដកដង្ហើមចុង
និងការយំសោក»។ នៅពេលដែលបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវរបស់ព្រះសាវភាព
ហើយបោះបង់ចោលអំពើហិង្សាទាំងឡាយរបស់ខ្លួន
នៅពេលដែលពួកគេទទួលស្គាល់ថា
ពួកគេបានផ្ទុយនឹងអំពើហិង្សាដដែលៗនៃបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវរបស់ពួកគេ
នៅពេលដែលពួកគេដាក់ឡើងចេក្រីក្រដ៏ធំមួយមកមុខរបស់ខ្លួន ហើយទទួលស្គាល់ថា
ពួកគេបានដើរផ្ទុយនឹងព្រះ ហើយថាទ្រង់ក៏បានដើរផ្ទុយនឹងពួកគេផងដែរ
តាំងពីពេលនៃការពន្យារបានមកដល់នៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 នោះ

ពួកគេនឹងត្រូវបានយល់ឃើញថាមានអំណាចទំនាយ «ដប់ដង»
លើសជាងបុរសបុរាណដ៏ទាំងអស់ដទៃទៀតដែលអះអាងខ្លួននៅក្នុងនគរ។

ដំណើរការនៃការបោះត្រាបានចាប់ផ្តើមដោយការដោះលែង
ហើយបន្ទាប់មកការទប់ស្កាត់សាសនាសុលាម។
ដំណើរការនោះបញ្ចប់ដូចដែលវាបានចាប់ផ្តើម
គឺនៅពេលដែលសាសនាសុលាមត្រូវបានដោះលែងមុនដទៃទៀត។
វាត្រូវបានដោះលែងនៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយនៃពេលវេលាបោះត្រា
ដែលសម្រាប់ដានីយ៍លែ
គឺជាព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ស្វីសដែលបានអំពាវនាវឱ្យមនុស្សសង្ខេបពីហាប៊ីឡូន។ នៅទីនោះ
គឺនៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយនៃការបរិសុទ្ធ នៅឯការជំនុំជម្រះនៃ «ព្រះរាជក្រឹត្យ»
ច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាពនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
នោះពួកសម្លោះត្រង់នឹងត្រូវបានរកឃើញថាមានអំណាចទំនាយ «ច្រើនជាងដប់ដង»។

«អ្នកកំពុងដាក់ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ឱ្យឆ្ងាយពីខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
ក្នុងចុងក្រោយកំពុងមក ដូចជា [ភូមិម្យ៉ាងដូច] សម្រាកពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រ
ហើយដោយអំណាចដប់ដង។» Spalding and Magan, 5.

យើងនឹងចាប់ផ្តើមពិចារណាអំពីដានីយ៍លែដ៏ពួកទីពីរ នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«នេះគឺជាការស្រុកហៅនោះពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រ
ដែលត្រូវផ្តល់អំណាចដល់សារបស់ទេវតាទីពីរ។ ទេវតាត្រូវបានចាត់មកពីស្ថានសួគ៌
ដើម្បីដាស់តឿនពួកបរិសុទ្ធដែលហាក់ទឹកចិត្ត
នឹងរៀបចំពួកគេសម្រាប់កិច្ចការដ៏ធំដែលនៅមុខពួកគេ។
មនុស្សដែលមានទោសល្មើសបំផុត មិនមែនជាអ្នកដំបូងដែលទទួលបាននេះទេ។
ទេវតាត្រូវបានចាត់ទៅរកអ្នកទាបទន់ និងអ្នកខ្ពស់ខ្ពង់ខ្ពស់ដោយសម្លោះត្រង់
ហើយជុំវិញពួកគេឱ្យលើកសំឡេងស្រែកថា “មើល! កូនកំលោះកំពុងយាងមកហើយ;
ចូរអ្នករាល់គ្នាចេញទៅទទួលព្រះអង្គ!” អ្នកដែលត្រូវបានបុគ្គលិកការស្រុកហៅនោះ
បានបញ្ជាក់បញ្ជាក់ ហើយក្នុងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានបុគ្គលិកសាសនានោះ
នឹងដាស់តឿនបងប្អូនរបស់ពួកគេដែលហាក់ទឹកចិត្ត។
កិច្ចការនេះមិនមានឈរលើបុរាណ និងការសិក្សារបស់មនុស្សទេ
ប៉ុន្តែឈរលើអំណាចរបស់ព្រះ
ហើយពួកបរិសុទ្ធរបស់ព្រះដែលបានឮការស្រុកហៅនោះ មិនអាចគិតវាបានឡើយ។
អ្នកដែលមានលក្ខណៈខាងវិញ្ញាណជាងគេ បានទទួលបាននេះមុនគេ
ហើយអ្នកដែលផ្តល់បាននាំមុខក្នុងកិច្ចការនេះពីមុន
គឺជាអ្នកចុងក្រោយដែលទទួល និងជួយបន្តថ្វីត្បិតមុលាំងដល់ការស្រុកហៅថា “មើល!
កូនកំលោះកំពុងយាងមកហើយ; ចូរអ្នករាល់គ្នាចេញទៅទទួលព្រះអង្គ!”» Early
Writings, 238.